

En 15-årsoppfølging etter akutt selvpåført forgiftning

ARTIKKEL

RYGNESTAD T

Sammendrag

Studien er en 15-årsoppfølging av alle pasienter som ble utskrevet fra Regionsykehuset i Trondheim, Medisinsk avdeling, for akutt selvpåført forgiftning i 1978. Mortalitet og faktorer assosiert med død presenteres. I alt ble 152 kvinner og 101 menn fulgt opp. Etter 15 år var 37 kvinner (24%) og 33 menn (33%) døde. Mortaliteten for kvinner var 4,5 ganger det forventede (95% konfidensintervall; 3,1-6,1) og for menn 3,6 (2,5-5,1) ganger det forventede. De årsaksspesifikke mortalitets ratioene var høyest for dødsfall pga. selvmord (kvinner: 61,1 (30,5-109,4) ganger forventet, menn: 38,8 (20,4-65,4)). Dødeligheten var også signifikant forhøyet for kardiovaskulære dødsfall for kvinner (standardisert mortalitets ratio (SMR) = 3,7 (2,0-6,4)) og dødsfall forårsaket av maligne lidelser for menn (SMR = 3,3 (1,2-7,1)). Signifikante prediktorer for død uansett årsak var alder ≥ 30 år (relativ risiko (RR) = 4,4 (2,3-8,5)), det å være mann (RR = 2,1 (1,2-3,5)), mens det å ha sonet en fengselsdom virket som en beskyttende faktor (RR = 0,2 (0,1-0,5)). Signifikante prediktorer for selvmord var alder ≥ 30 år (RR = 3,1 (1,2-8,1)), det å være mann (RR = 3,3 (1,4-7,9)) og det at psykiateren vurderte forgiftningen som et seriøst suicidforsøk (RR = 3,4 (1,4-7,9)).

Det konkluderes med at pasienter som overlever akutt selvpåført forgiftning har økt risiko for å dø. Faktorene for å kunne forutsi hvem som er spesielt utsatt er uspesifikke og vanskelig å bruke i det kliniske arbeidet med denne pasientgruppen.

Publisert: 10. september 1997. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.